

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

Extravagantium Communium, Liber Secundus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

EXTRAVAGANTIUM COMMUNIUM

LIBER SECUNDUS DE JUDICIIS

TITULUS I. CAPITULUM UNICUM.

Decretalem, Super cathedram, que est in Cle. in cap. dudum. innovatam, sunt interpretari, neg. propter illam debent religiosi mendicantes esse molesti & graves prelati, nec prelati ipsi religiosi. Etsi sine aliqua injuria, vel molestatione hinc inde facta, Papa vel ipsa non completemur breviter exhiberi summarie, simpliciter & de plano, sine strepitu & figura iudicii, vel aliter, prout qualitas excessuum exigit: Non obstantibus quibusvis personis, que possent his obviare.

Ioannes XXII.

Requentes imò innumerosse quodammodo de diversis mundi partibus venerabilium fratrum nostrorum Episcoporum aliorumque superiorum prelatorum, nec non dilectorum filiorum, rectorum, curatorum, & parochialium sacerdotum querela, cōtra dilectos filios fratres predicatorem & minorum ordinum, nostrum & sedis Apostolicæ excitant auditum, & clamorosis insinuationibus excitare & fatigare non cessant, quod idem fratres decretalem, dudum, editam à felicis recordationis Bonif. Papa VIII. præd. nost. que incipit, Super cathedram, ac per ipse memor. Clem. Pap. V. prædecess. nost. in Vienens. Conc. innovatam temere observare non curant: sed ipsam transgredi non timentes, in eisdem sedis contemptum, animarum suarum periculum, & eorundem & ecclesiarum parochialium præjudicium & gravamen. Intelleximus quoque, quod plerumque præfatis dictorum predicatorem & minorum, nec non eremitarum sancti Aug. & Carmelitarum ordinum fratribus, in cuius ordinis dictorum eremitarum personis idem prædecessor Bonif. constitutionem prædictam, in qua tantum de ipsis predicatorem & minorum cavebatur ordinibus, per omnia voluit postmodum integraliter & inconculse servari. Et ad quem prædictorum carmelitarum fratrum ordinem, nos subsecquenter constitutionem eandem, quoad omnia in ea contenta, duximus extendendam: à prædictis Episcopis, prelati, rectoribus, curatis, & sacerdotibus, contra tenorem constitutionis prædictæ graves injuriæ atque molestiæ in diversis partibus inferuntur. Nuper pro parte Vien. fratris nostri Archiepiscopi Burdegal. & dilectorum filiorum capitulorum majoris Burdegal. & aliarum ecclesiarum, prioratum, conventuum, rectorum, curatorum, sacerdotum, & vicariorum, parochialium, ac clericorum, tam regularium, quam secularium civitatis & diocesis prædictarum, nobis extitit intimatum, quod prædicti eorundem ordinum fratres, contra tenorem decretalis ejusdem, multa eisdem & eorum singulis gravamina & injurias inferunt & iacturas. Quia igitur pa-

iporum aliam vel aliquibus, communiter vel divisim, sub quacunque forma vel expressione verborum ab eadem sede concessis: ac eisdem Bonifacii, quo cavetur ne aliquis extra suam civitatem vel diocesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra dietam unam à fine suae praesentis ad iudicium evocetur. Seu ne iudices, & conservatores à sede deputati praedicta, extra civitatem & diocesim in quibus deputati fuerint, contra quoscunque procedere, sive alii vel alius vices suas committere, aut aliquos ultra unam dietam à fine diocesis ejusdem trahere praesumant: dummodo ultra duas dietas aliquis extra suam civitatem auctoritate praesentium non trahatur. Sed, quod de manifestis injuriis, molestiis, & aliis, quae iudicalem indaginem exigunt (poenis in eos si fecus egerint, & etiam id procurantes, adjectis) conservatores se nullatenus intromittant, quam aliis quibuscunque constitutionibus à Romano Pontifice, tam de iudicibus delegatis conservatoribus, quam personis ultra certum numerum per litteras Apostolicas ad iudicem non vocandis, ac aliis editis, quae nostrae possent jurisdictioni, aut potestati, eiusque exercitio libere quomodolibet obviare, à sententiam eisdem fratribus, vel eorum ordinibus, aut aliis, seu aliquibus fratribus & ordinum praedictorum, quam Archiepiscopo, capitulis, praetis, prioribus, conventibus, rectoribus, curatis, sacerdotibus, vicariis, ac clerico praedictis, vel aliquibus ipsorum, seu quibusvis aliis communiter vel divisim à praefata sede sit indulgentum, quod excommunicari, suspendi, vel interdicti, seu extra vel ultra, circa vel alio quocunque modo ad iudicium vocari non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi & de eorum personis, locis, hominibus, rebus, & nominibus propriis mentionem. Et quilibet alius indulgentis, seu privilegii dicte sedis generalibus vel specialibus, quorumcumque tenorem exhibent, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non distincta, nostrae jurisdictionis explicatio in hac parte valet, quomodolibet impediti. Et de quibus, quorumque tenore tenentibus, de verbo ad verbum specialem oportet in nostris litteris fieri mentionem. Ceterum iudicibus, seu conservatoribus quibuscumque per litteras Apostolicas sub quacunque alia, quam praesenti verborum forma vel expressione concessas, eisdem praedictorum praedictorum, minorum, eremitarum, ac carmelitarum ordinum fratribus, seu ipsis ordinibus communiter vel divisim, super damnis & injuriis, & aliis quibuscumque rebus, seu negotiis aliis deputatis, & subdelegatis eorum praesentibus & futuris auctoritate praesentium distictius inhibemus: ne aliquem seu aliquos auctoritate litterarum papalium, praetextu seu occasione quorumcumque damnorum vel injuriarum, sive gravaminum, contra tenorem praedictae constitutionis, Super cardinalium, ipsius fratibus, seu eorum ordinibus antedictis communiter vel divisim à quibuscumque personis auctoritate hactenus, & etiam inferendorum in posterum eorum se alii deinceps ad iudicium vel alias quoquo modo vocare, seu in causam aliquatenus trahere praesumant. Inhibitionem huiusmodi non solum ad futura, sed etiam ad quovis modo ad huc pendencia, & incepta negotia volentes extendi: ac decedentes praefatas litteras & processus eorum auctoritate quacunque habitos & habendos ad damna, gravamina, & injurias huiusmodi contra tenorem dicte constitutionis illata & inferenda (ut dictum est) deinceps aliquatenus non extendi ac etiam irritum & inane, si secus super praemissis quocunque fuerint vel ignoranter contigerit attentari: Vobis nihilominus injungentes, ut inhibitionem nostram huiusmodi ad dictorum iudicium, seu conservatorum & subdelegatorum notitiam, de quibus vobis expedire videbitur, deducere procuretis. Insuper

volumus & auctoritate Apostolica decernimus, quod quilibet vestrum prosequi valeat articulum eisdem per alium inchoatum, quamvis idem inchoans nullo fuerit impedimento praedictis canonico, quodque à data praesentium sit vobis & unicuique vestrum in praemissis omnibus & eorum singulis ceptis & non ceptis praesentibus & futuris & praeteritis, licitum procedere, ac si praedicta omnia & singula coram vobis cepta fuissent, & jurisdictionis vestrae, & cuiuslibet vestrum in praedictis omnibus & singulis per citationem vel modum alium legitimum perpetuata extitisset: consumatione praedicta super conservatoribus & aliis quomodolibet in contrarium edita non obstantes. Datum Avinion. X. Cal. Februarii, Pontificatus nostri Anno II.

DE DILATIONIBUS.

TITVLVS II.

CAP. VNICVM.

Transmissio elegantis exordio, ostensis periculis, qua proveniunt ex falsorum florenorum fabricatione, citantur peremptorii fabricantes, data sibi dilatio trina mensium, intra quae coram Papa compareant: alias contra ipsos, eorum absentia non obstante, proceditur, prout iustissimè suadet.

Ioannes XXII.

In delictorum diversorum nexibus ac tenebris involutos, plerumque trahit in maiorem scelerum praecipitium moles praeponderans peccatorum: nam est diversos diversa delicta coinquinent, sunt tamen nonnulli, qui propria salutis immemores, delictis communibus & vulgariis non contenti, ad profana & vitia prorumpentes, sic damnata cupiditate lucrorum, ac inexcitata eorum voragine devolvuntur, quod dummodo suas ingluvies, ad quas inhiant, explant, se lucris illis, imo iacturis spiritualibus temere immergentes, honori Dei, & animarum salutis, ac sacrorum canonum, & impediuntur edictis, & iuribus communibus, capturas nefarias, & licita illicita anteponunt. Sanè iam dudum ad nostri apostolatus auditum multorum fide digna relatio scriptis etiam repetita perduxit, & fama jam publica per facti evidentiam divulgata effecit notorium, nonnullos esse in Lombardia superioris, & Marchiae Januensis partibus, qui licentia temerariae laxatis habenis, licere sibi praesumptes illicita, cudunt & fabricant, seu cudi & fabricari faciunt florenos auri, secundum formam, & signum, & coinum ac circumferentias litterarum, qui in civitate Florentiae (à tempore cuius non extat memoria) cudi & fabricari sunt soliti, & cuduntur & fabricantur etiam in praesenti. Et quamvis dicti floreni ad veram florenorum de Florentia similitudinem fabricati, in vero & solito florenorum ejusdem civitatis pondere communiter & bonitate auri, & vero florenorum valore deficiant, ipsi tamen (simulata eorum effigie) personas, ut plurimum simplices, & quandoque etiam in huiusmodi rebus expertas decipiunt: ipsasque damnis rerum, & periculis personarum exponunt, dum pro veris florenis ipsos recipiunt. Cum etiam praeterea in talibus plurimi non habeant inter florenos & florenos tantae similitudinis peritiam discernendi: Nos itaque tantis & praecipue animarum periculis affectu paterno occurrere cupientes, monemus omnes & singulos talium praesumptores, ipsis nihilominus distictius inhibentes, quatenus deinceps à cusionè & fabricatione florenorum huiusmodi cessent, realiter & effectualiter resipiscant. Nihilominus praesentis edicti peremptorii auctoritate citantes eosdem, ac eorum singulos, sub poena privatio-

Nnnn 3

mis juris, si quod eis super eundem florens competi-
quam ipsos cessante iusto impedimento (si in exequen-
dis mandatis nostris huiusmodi remissi seu negligentes
fuerim) incurtere volumus ipso facto: ut intra trium
mensium spacium à data presentium numerandum per
se, vel per procuratorem idoneum Apollitico conspe-
ctui se presentent, propofituri, quo iure ipsi florens
competat ius eundem, ac exhibitori privilegium, si quod
super hoc habeant, vel us aliud, si quod sibi erendant com-
petere, ostenturi. Et nihilominus super praedictis factu-
ri, & recepturi, quod iustitia suadebit: Intimatis eisdem,
quod si non venerint, nos contra ipsos super praemissis, &
ea tangentibus procedemus, prout expedire viderimus,
& suadebit iustitia, ipsorum absentia non obstant. Ut
autem huiusmodi nostra nunciatio atque citatio ad com-
munem omnium notitiam deducatur, chartam sive mem-
branam, citationem atque motionem huiusmodi continen-
tes, in maioris ecclesiae Avinionensis assigis ostiis fa-
ciemus: Quae processum huiusmodi suo quasi sonoro
preconio, & patulo iudicio publicabunt: ut praedicti mo-
niti, & citati, & alii quicumque, qui sua crediderint in-
teresse, vel quos processus ipse contingit, nullam possint
excusationem praetendere, quod ad eos processus huius-
modi non pervenerint, vel quod ignoraverint eundem,
cum non sit verisimile, remanere, quoad ipsos, incogni-
tum, vel occultum, quod tam patenter omnibus pub-
licatur. Datum Avinion. 6. Calend. Decemb. Pontificatus
nost. Anno 9.

DE DOLO ET CONTVMACIA.
TITVLVS III.
CAP. VNICVM.

*Citationes etiam extra dies sibi tenes publicè facta de mandato
Papae, in audientia litterarum Apolliticarum, vel papalis palatio
essent ianuis majori ecclesiae loci, in quo Papa iam curia sua degit,
sestant citationes ac si ad eum personaliter deuenissent. Restringit
tamen haec extravaganti ad illos, qui impediunt, ne ad eos pos-
set citatio pervenire, vel quomodo demissionem tunc adiri non potest,
ut ea. 1. de iud. in Cle.*

Bonifacius VIII.

REM non novam aggredimur, neque viam insoli-
tam ambulamus, sed anterioris iuris calcata
vestigis, praesentis constitutionis indubitate
roboramus suffragio, & inconvulso munimine stabili-
mus. Est siquidem iam sancitum, quod propofitum pub-
licae citationis edictum eum arctet, qui impedit, aut
facit etiam se felando, ne ad eum possit pervenire ci-
tatio, appareatque contumax, qui sic agit. Quodque
in albo pretoris huiusmodi edicta propofita ius iurisdic-

tionis subiectos arceant, & adstruant magis, prout
si voce praconis (quae imprecatur pacis) vel iurata ore
rentur. Ius enim, quod talem modum citationis
propofuit, violenter praesumptum esse credendum est, ut
in eodem albo tor ipsius albi publicum locum impro-
tantium oculis patentem, ad citati notitiam ab-
venirent. Unde ad praebendam omnibus notitiam
sanciantur plenam lectionem & notitiam, maneat
legem tabulis aut lapidibus (sicut prae) factis, nec
sive describi portricibus & affigi. Praemissa igitur in
bitam considerationem deducitis, ac in laudis, merito
lis rationis appensis: nos, qui universi (sicut
Domino) praesente dignoscimur, volentes per hanc
lam constitutionem aliquod circa praedicta sibi remissi
suis inveniri, declaramus de fratre nostro, & nihilominus
& statim, ut citationes auctoritate Apolliticae de
buscunq; personis undecunq; & ubi quocunq;
iustumque status, dignitatis vel praesentis, ecclesiasti-
cae vel mundanae, etiam si imperialis vel regalis digni-
tate, praesertim si impediam, vel faciant per se vel per
alios quocunq; modo, ne citationes ipsae ad eos per-
venerint, ex quacunque causa faciendo, ut citationes
milia sive loca tunc vel liberi adiri non possint: citatio-
(prout scriptum est) existimare debemus, in eis
ceat, ubi est citatio facienda, perinde ac in aliis
rum praefatorum propofitorum in albo praetoris
extra solennes dies in quibus Romani Praetores
cere consueverunt generales processus, publica de
specialiter, & ex certa scientia iudicibus, facta in
entia litterarum nostrarum, aut in aula iudiciali
postmodum assignende ianuis majoris ecclesiae
quo Romanae communis omnium Christianorum
sionum residebit curia, ut cunctis possint
deserri citatis, sic valeant ac arceant citatio
num lapsum, quem (considerata locorum distantia) vo-
lumus citationibus ipsis competere apponi, licet
eos personaliter apprehenderint: Nos tamen
quibus privilegiis, indulgentiis, & litteris
generalibus aut specialibus, quibusvisque
pontificali, imperiali, regali, vel alia
dignitate, imperialis, aliisque inferioribus
monasteriis, locis, collegiis, & universitatibus
que forma verborum concessis: per que
num effectus possit quomodolibet impedi
ipsis, & eorum totis tenoribus de verbo
de propriis nominibus personarum, monasteriorum,
cleccliarum, locorum illorum, quibus
eorum ordinibus, aut dignitatibus oportet
nostris litteris fieri mentio-
nem.

a Occursum iam praesentitur, quod omnibus publicatur.

a Fortassis legendum, videtur.

FINIS LIBRI SECVNDI.

EXTRA.

